

Sygn. akt II KKN 90/2001

W Y R O K z Dnia 20 kwietnia 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - Andrzej Siuchniński
Sędziowie: SN: - Wiesław Maciak – spraw.
 - Jacek Sobczak

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2001 r.

sprawy **L. W.**

skazanego z art. 81 § 1 uks

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść, sygn.
(...)

od wyroku Sądu Rejonowego w I.

z dnia 21 sierpnia 2000 r., sygn. II Kws (...)

utrzymującego w mocy orzeczenie karne Urzędu Celnego w R.

z dnia 12 sierpnia 1998 r., sygn. RK (...)

- na podstawie art. 535 § 3 kpk w zw. z art. 537 § 2 kpk;

**- uchyla zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w I. i sprawę L. W.
przekazuje do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G.**

U Z A S A D N I E N I E

Orzeczeniem karnym z dnia 12 sierpnia 1998 r., sygn. RK (...) Urząd Celny w R. uznał L. W. winnym przestępstwa skarbowego określonego w art. 81 § 1 uks i za to, na podstawie wymienionego przepisu skazał go na karę 400 zł grzywny i przepadek, na podstawie art. 88 § 1 uks, samochodu ciężarowego marki Volkswagen Transporter. Odwołanie L. W. od tegoż orzeczenia (k.153) zostało przedstawione do rozpoznania Głównemu Urzędowi Ceł, które jednak do dnia wejścia w życie Kodeksu karnego skarbowego, tj. dnia 17 października 1999 r., nie zostało rozpoznane. Zgodnie z nowymi regulacjami prawnymi akta sprawy L. W. zostały przekazane Sądowi Rejonowemu w I., który wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2000, sygn. II Kws (...), utrzymał w mocy orzeczenie karne wydane w sprawie L. W. przez Urząd Celny w R.

Kasację na korzyść od tego orzeczenia wniósł w trybie art. 521 kpk Prokurator Generalny.

Zarzucając obrazę art. 439 § 1 pkt 4 kpk w zw. z art. 25 § 2 kpk i art. 113 § 1 oraz art. 115 § 2 kks polegającą na wydaniu orzeczenia przez sąd rejonowy w sprawie należącej do właściwości sądu okręgowego, autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G.

W tym stanie sprawy Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym (art. 535 § 3 kpk).

Istotnie zaskarżony wyrok wydany został z obrazą art. 439 § 1 pkt 4 kpk powodującą konieczność jego uchylenia.

Z treści przepisów art. 25 § 2 kpk w zw. z art. 113 § 1 i art. 115 § 2 kks wynika bowiem, że sądem właściwym do rozpoznania odwołania od orzeczenia karnego wydanego przez finansowy organ orzekający w sprawie o przestępstwo skarbowe, o ile odwołanie to nie zostało rozpoznane przed dniem wejścia w życie Kodeksu karnego skarbowego, jest sąd okręgowy.

Stanowisko w tym przedmiocie wyraził już Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 20 czerwca 2000 r., sygn. I KZP 13/2000 (OSNKW z 2000 r., z. 7-8, poz. 66) i skład orzekający Sądu Najwyższego w rozpoznawanej sprawie w pełni je aprobuje.

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.